

ZVON

KVĚTEN - MAY

2025

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Zemřel papež František, prorok a reformátor církve *Ecclesia semper reformanda est*

*17. 12. 1936 -- + 21. 4. 2025

Na

velikonoční pondělí zemřel náš papež František. Pán Ježíš ho po svém zmrtvýchvstání, které jsme s celou církví oslavili v neděli, povolal k sobě. Jeho poslední setkání s lidmi proběhlo na Svatopetrském náměstí, kde pozdravil poutníky na Velikonoční neděli. Jeho poslední slova byla adresována jeho pečovateli Massimilianu Strappetti: „Děkuji, že jsem mohl být zpět na náměstí“. Tím také vyjádřil svůj celoživotní úkol – být s lidmi, být pro lidi. Na jeho poslední cestě papamobilem na Svatopetrském náměstí lidi pozdravoval a dodával jim naději a víru, že jejich život se vzkříšeným Kristem má ještě jinou dimenzi než jenom tu pouhou pozemskou, ale pokračuje po smrti. To už teď zakouší na vlastní kůži.

Pro mě osobně byl papež František především prorokem nové církve. Církve, která se bude více soustřeďovat na léčení a pomoci dnešní společnosti než jenom na kritiku. To, co bylo, bylo. Dnes je doba nová, církve se nemusí, ani nesmí vracet k starému (např. k před-koncilnímu řádu), jak by si někteří přáli.

Modleme se za nového nástupce, aby pokračoval v duchu papeže Františka a naplňoval úkol, který dostal jeho předchůdce od Krista: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu.“ (Mk 16:15)

příjemnou četbu

VE FOREST HILLS, 23. DUBNA 2025
VÁŠ FR. ANTONÍN

papežové

papes

papežové

papes

papežové

Sv. Gregor VII.

papežové

papes
MV

(dokončení)

Keď sa stal Gregor VII. pápežom, Henrich IV. mal iba 23 rokov. Gregor rešpektoval volebné dekréty svojho predchodcu Mikuláša II., a preto sa po svojom zvolení za pápeža nechcel dať korunovať, prv než mladý nemecký panovník neprejaví súhlas s jeho voľbou. Kráľ odpovedal na tento prejav lojálnosti uistením, že uzná slobodu Cirkvi pri menovaní biskupov. V Nemecku to nebola jednoduchá vec, lebo tam niektoré biskupské sídla boli spojené so štátnymi úradmi a hodnosťami, čo si vyžadovalo osobitné riešenie

vzťahov medzi cirkevnou a svetskou mocou. Otvorené ťažkosti medzi kráľom a pápežom sa nezačali v spletitej nemeckej situácii, lež v Taliansku, kde Henrich IV. roku 1075 vymenoval nového milánskeho arcibiskupa bez konzultácie s pápežom. Gregor VII. reagoval protestným listom, v ktorom pohrozil kráľovi exkomunikáciou. Kráľ namiesto odpovede zvolal do Wormsu nemeckých biskupov a v ich prítomnosti vyhlásil pápeža za zosadeného. Potom poslal do Ríma urážlivý list, v ktorom nazýval pápeža "falošným mníchom Hildebrandom". Gregor Henricha exkomunikoval, z čoho vyplývalo, že poddaní neboli viazaní poslušnosťou voči exkomunikovanému panovníkovi.

Henrichovi ostávala iba vojenská výprava proti pápežovi. Tá sa napokon neuskutočnila, lebo nemecké kniežatá uznali postup Gregora VII. za správny. Na osobitnom zasadaní snemu rozhodli, že kráľ počas exkomunikácie nesmie vykonávať vládu, a keď sa do roka nezbaví

cirkevného trestu, stratí kráľovskú korunu. Okrem toho snem požiadal pápeža, aby prišiel do Nemecka, kde by sa pred snemom s konečnou platnosťou vyriešila celá záležitosť. Pápež sa vydal na cestu do Nemecka.

No kráľ Henrich chcel prekaziť pripravované zasadanie snemu, vedel totiž, že by na ňom zle pochodil. Preto sa vydal s menším oddielom vojakov na cestu do Talianska v ústrety pápežovi. Bezbranný pápež sa uchýlil na hrad Canossa. Henrich na hrad nezaútočil, ale obliekol sa do kajúceho rúcha a tri dni prosil pri hradnej bráne pápeža o odpustenie a odvolanie exkomunikácie. Skúsený Gregor vedel, že kráľovo pokánie je vynútené situáciou a nie je úprimné. No ako kňaz a najvyšší pastier nemohol odmietnuť kajúcnika, preto prijal Henrichove sľuby, že sa polepší, a odvolal exkomunikáciu.

Nemeckí veľmoži už však nepočítali s Henrichom a na zasadaní snemu v marci roku 1077 si zvolili za kráľa Rudolfa Švábskeho. Pápež nebol spokojný s týmto riešením, ale keď Henrich znovu vystupoval bezohľadne proti Cirkvi, Gregor ho opätovne exkomunikoval a uznal Rudolfa za nemeckého kráľa. Nemecko sa rozdvojilo, vypukla občianska vojna v ktorej zvíťazil Henrich. Teraz mal možnosť pomstiť sa pápežovi. Najprv zvolal do Brixenu v severnom Taliansku nemeckých a lombardských biskupov. Prinútil ich, aby vyhlásili Gregora za zosadeného a aby zvolili za nového pápeža ravennského arcibiskupa, ktorý potom vystupoval pod menom Klement III. Nato Henrich vyrazil s vojskom i s protipápežom do Ríma. Obsadil mesto a dal sa protipápežom Klementom korunovať za cisára. Pápežovi Gregorovi sa podarilo zachrániť na Anjelskom hrade. Odtiaľ ho vyslobodili Normani, ktorí prišli z južného Talianska pápežovi na pomoc. Títo osloboditelia ale tak spustošili Rím, že Rimania znenávideli ich aj Gregora, ktorý musel opustiť mesto. Zomrel vyčerpaný v Salerne 25. mája 1085.

hrad Canossa

Pope Francis' desire to foster unity among Christian Churches

(by Kielce Gussie)

Throughout his twelve years as head of the Catholic Church, Pope Francis' push for a greater sense of unity between all Christian Churches was evident through his words and deeds.

Rifts between the different Christian Churches date back centuries. But rather than give in to unhealthy precedent, Pope Francis used his time in the papacy to build upon the ecumenical foundation of his predecessors to bridge the gap.

From introducing himself as Bishop of Rome rather than Pope upon his election to becoming the first Pope to make a visit with Anglican and Reformed leaders, Pope Francis repeatedly expressed his solidarity with different Churches through his words and actions over the last twelve years.

A bishop of Rome from the ends of the earth

From the moment of his election in 2013, Pope Francis' papacy took on an ecumenical focus. During his first greeting to crowds in St. Peter's Square, he referred to himself as the "Bishop of Rome" rather than the Pope, and this was listed as his title in the Vatican yearbook for 2013.

Historically, the title "Bishop of Rome" signified a high position among the five Patriarchates, without placing the Bishop of Rome over the Eastern Patriarchates.

Pope Francis' use of this title was seen as respecting the papal position in relation to the leaders of other Christian Churches.

Easter: a shared date

Almost a decade into his papacy, in 2022, Pope Francis reintroduced the idea of a shared date for the celebration of Easter for the Orthodox and Catholic Churches. In a meeting with Mar Awa III, Catholicos-Patriarch of the Assyrian Church of the East, the Pope said, "I want to say—indeed, to repeat—what Pope Saint Paul VI said in his day: We are ready to accept any proposal that is made together."

Pope Francis met with Ecumenical Patriarch of Constantinople Bartholomew I on September 30, 2023

During the Second Vatican Council, Pope Paul VI first proposed a set date for Easter to be held on a Sunday in April. About 50 years later, at Pope Francis' behest, the topic once again became the center of discussion.

During the Week of Prayer for Christian Unity in 2025, the Pope reaffirmed the Catholic Church's willingness to accept "the date that everyone wants: a date of unity."

Seeing that the date of Easter for both the Catholic and Orthodox Churches aligned on the same day in 2025, Pope Francis called on both Churches to make a definitive effort towards unity.

His final celebration of Easter, on April 20, 2025, was remarkable for marking the rare occasion that all Christians celebrated the highest Christian feast on the same day, as the Gregorian and Julian calendars aligned.

"“I renew my appeal that this coincidence may serve as an appeal to all Christians to take a decisive step forward toward unity around a common date for Easter.” - Pope Francis”

1,700 years of ecumenism

The year 2025 also marks another major milestone in the relationship between the two Churches: the 1,700th anniversary of the First Ecumenical Council of Nicaea. Pope Francis' plan was to bring Catholics

and Orthodox together to celebrate the historic date of the Council that produced the Nicene Creed, which all Christians profess.

During the delegation of the Ecumenical Patriarchate's visit to Rome in June 2024, Pope Francis expressed his desire to travel to Nicaea for the anniversary. He also extended an invitation to the Orthodox Church to visit the Eternal City during the Jubilee Year of Hope – as 2025 also marks their Jubilee Year.

At one point, the advisor to the Ecumenical Patriarch of Constantinople, Nikos Tzoitis, described Pope Francis' emphasis on synodality as a motivating factor behind these gestures of ecumenism.

The Pope, the Patriarch, the Moderator, and the Archbishop

Over the final years of his papacy, Pope Francis held several meetings with Orthodox leaders: the Holy Synod of the Malankara Mar Thoma Syrian Church; Ignatius Aphrem II, the Syrian Orthodox Patriarch of Antioch; and, Pope Tawadros II, the Patriarch of Alexandria and head of the Coptic Orthodox Church.

His encounter with the latter marked a celebration of the 50th anniversary of Coptic-Catholic friendship—highlighting the need to continue this relationship.

"Tawadros came to see me for the first time on May 10 ten years ago and proposed to celebrate every May 10 the Coptic-Catholic Friendship Day, which we have been celebrating every year since that time. We call each other on the phone, send greetings and remain good brothers." - Pope Francis

Yet, he did not limit his ecumenical work to meetings. In 2023, Pope Francis made a much-anticipated and long-desired visit to South Sudan.

The visit was dubbed an Ecumenical Peace Pilgrimage as he traveled with “two brothers” – the Archbishop of Canterbury, Justin Welby, and the Moderator of the General Assembly of the Church of Scotland, Rt. Rev. Iain Greenshields. Pope Francis thus became the first Pope to ever make such a visit with Anglican and Reformed leaders.

While the work of Christian unity is not yet finished, Pope Francis' 12-year pontificate highlighted the important task of cultivating fruitful relationships among all Christian brothers and sisters.

(vatican news)

Květen - měsíc Panny Marie

Měsíc květen bývá oblíben z různých hledisek.

Na naší polokouli pokračuje jaro svými četnými a barvitými květy; klima je vhodné na procházky a výlety. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, doby, ve které zní "**aleluja**" a Kristovo mystérium se vyjevuje ve světle Zmrtvýchvstání a velikonoční víry. Je to i doba očekávání Ducha svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církev. S oběma těmito kontexty, "přirozeným" a liturgickým dobře ladí

církevní zvyklost zasvětit měsíc květen Panně Marii. Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, "růže", jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro. A současně je pokornou a diskrétní protagonistkou prvních kroků křesťanského společenství: Maria je jeho duchovním srdcem, protože sama její přítomnost uprostřed učedníků je živou pamětí Pána Ježíše a pečeti daru Jeho Ducha.

(Benedikt XVI. 9.5.2010)

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

zahravní restaurace a restaurace v přízemí

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Též nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925

events@bohemianhall.com

29-19 24th Ave, Astoria NY 1110

Duchovní testament papeže Františka z 29. června 2022, který uvádí údaje o jeho pohřbu v bazilice Panny Marie Větší.

Ve jménu Nejsvětější Trojice. Amen.

Protože cítím blížící se soumrak svého pozemského života a s pevnou nadějí v život věčný, chci uvést svá poslední přání týkající se výhradně místa mého pohřbu.

Po celý svůj život a během své kněžské a biskupské služby jsem se vždy svěroval Matce našeho Pána, Panně Marii. Z tohoto důvodu žádám, aby mé ostatky spočinuly - v očekávání dne vzkříšení - v papežské bazilice Panny Marie Větší.

Přeji si, aby moje poslední pozemská cesta skončila právě v této starobylé mariánské svatyni, kde jsem se vždy na začátku a na konci každé apoštolské cesty zastavil k modlitbě, s důvěrou svěřil své úmysly Neposkvrněné Matce a děkoval za její něžnou a mateřskou péči.

Žádám, aby byl můj hrob připraven v pohřebním výklenku v boční uličce mezi Paulínskou kaplí (kaplí Salus Populi Romani) a kaplí Sforza, jak je znázorněno na přiloženém plánu.

Hrobka by měla být v zemi; jednoduchá, bez zvláštních ozdob, opatřená pouze nápisem: Franciscus.

Náklady na přípravu pohřbu budou hrazeny z částky poskytnuté dobrodincem, kterou jsem zařídil, aby byla převedena na papežskou baziliku Panny Marie Větší. Potřebné instrukce ohledně toho jsem předal kardinálu Rolandu Makrickasovi, koadjutorovi baziliky.

Kež Pán udělí náležitou odměnu všem, kteří mě milovali a kteří se za mě nadále modlí. Utrpení, které poznamenalo poslední část mého života, obětuji Pánu za mír ve světě a bratrství mezi národy.

Dům svaté Marty, 29. června 2022

FRANTIŠEK

Santa Maria Maggiore

CHRÁM OSLAVUJÍCÍ MATKU VTĚLENÉHO
SYNA BOŽÍHO A DUCHOVNÍ MATKU CELÉ CÍRKVE

**V tomto chrámu je pohřbený
papež František**

Tento největší mariánský chrám v Římě je prvním chrámem zasvěceným Matce Boží uvnitř římských hradeb. Nachází se na historickém Eskvilinu, pahorku pod čtyřmi jmény: "Santa Maria della

Neve" - P. Maria Sněžná, "Bazilika Liberiana" - podle papeže, který v r. 352 začal s její stavbou, "S. Maria ad presepe" - Maria s jesličkami (pro fragment Ježíškovy kolébky z Betléma pod hl. oltářem)- název od VII. Století, a "Santa Maria Maggiore" - Panny Marie Větší, což je název nejužívanější.

V blízkosti těchto míst, za letní noci ze 4. na 5. srpna roku 358, napadl na římském Eskvilinu sníh, jak o něm, coby prostředku označujícím místo pro stavbu chrámu, mluvila Matka Boží ke dvěma mužům ve snu. Jedním byl patricius Jan, bohatý senátor s manželkou a druhým papež Liberius. Oba muži se ráno sešli na vrcholu pahorku a podle tradovaného podání papež vyznačil půdorys chrámu na sněhu. Na Mariino přání se společně podíleli na budování kostela.

Ten již v V. století za papeže Sixta III. byl celý přestavěn po skončení koncilu v Efesu r. 431, na němž byla Panna Maria označena za Theotokos, Bohorodičku. Stavba velechrámu měla za cíl Mariino uctění a oslavení uznaného titulu. Chrám vydržel bez restaurování až do 18. století. Tato bazilika měla tři lodě, oddělené dvaceti monolitickými sloupy s jónskými hlavicemi. Hlavní loď končila triumfálním obloukem, na který navazovala apsida. Strop byl trámový. Podlaha byla z mramorových desek. V čele apsidy osvětlené pěti okny stál papežský trůn.

Pro náš národ v ní došlo ke dvěma dějinným událostem. Obzvlášť si připomínáme, že r. 868 papež Hadrián II. položením slovanských bohoslužebných knih na hlavní oltář za přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje schválil slovanskou liturgii. A na téže místě byl za osm století uctěn papežem i přítomným lidem středověký obrázek ze strakonické komendy johanitů, který se roku 1620 stal emblémem vítězství na Bílé hoře.

O vlastním obraze Panny Marie Sněžné ze Santa Maria Maggiore se vypráví, že ho namaloval evangelista sv. Lukáš. Jeho legendární malířské umění je patrně odvozeno z toho, že ve svém evangeliu nejvěrněji popsal (vykreslil) Pannu Marii. Skutečnost je snad taková, že jde o nejstarší vyobrazení P. Marie. Za Lukášův obraz je považována také Hodegetrie, P. Maria - průvodkyně po cestách, která byla v konstantinopolském kostele zničena při dobývání města r. 1453.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V KVĚTNU 2025

datum	úmysl	dárce
4.5.	Za zemřelou Marcelu Šimůnkovou	Jiřina a Frank Vašek
7.5.	Za popraveného brig. gen. Františka Krátkého a jeho manželku Marii	Hedvika Krátká
11.5.	Za naše maminky	
12.5.	Za zemřelého manžela Martina Krále	manželka Libuše
15.5.	Za rodiče Klusáčkovy a bratra Josefa	B. a J. Kowalykovi
18.5.	Za zemřelé rodiče a manžela Mojžíra	Helena Otypka
22.5.	Za celou rodinu Kowalykovu	B. a J. Kowalykovi
25.5.	Za Martu a Jardu Lukešovy	B. a J. Kowalykovi

BLAHOPŘEJEME

v květnu oslaví narozeniny: Zuzana Miriam Sykora 5. května, Dominika Sikorjak 7. května, Anna Fojtíková 9. května, Petr Dostálek 10. května, Marie Tomečková 10. května, David Zeman, MD 12. května, Jana Fojtíková 18. května, Ingrid Chybíková 25. května, Michelle Krska 28. května.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Bohdan a Jirina Kowalykovi, rodina Tomeckova, Milada Hanak, Simona Kostka, Paul Kopecky, Jaroslav Cinciala, Bozena Smrcka, Patricia Babor, Alzbeta Sykora.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
 E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
 Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>

I Maria rostla ve víře

I Maria žila z víry, rostla ve víře a ve víře byla zkoušena

„Maria to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.“ Úryvek z Bible říká, že to všechno uchovávala v srdci. Co všechno přesně? – Slova a události, jež se staly. Všechno, co se stalo v souvislosti s Ježíšovým narozením. Okolnosti Ježíšova narození se pro ni staly událostmi, které nosila v srdci a rozjímala o nich: byla to pro ni škola víry. Kdo ví, kolikrát se jenom Maria v myšlenkách k těmto okamžikům vrátila, k vyprávění pastýřů o tom, „co jim bylo o tom dítěti pověděno“, aby z toho všeho mohla čerpat světlo a odvahu

během následujících třiceti předlouhých let v Nazaretě, let plných námahy a ticha. Poněvadž – a to je důležité vědět – i Maria žila z víry, rostla ve víře a byla ve víře také zkoušena. Při tomto dozrávání a dospívání ve víře jí bylo pokrmem Boží slovo. (Raniero Cantalamessa)

Když budeš sám, pomodli se „Zdrávas, Maria“

V mém dětství se objevil jeden starý jezuita, otec Michel, kterému jsem jednoho dne řekl: „Všichni světcí, o nichž slýchávám mluvit, velmi uctívali Pannu Marii. Trápí mě to, protože já takovou zbožnou úctu opravdu necítím!“ Tehdy mi odpověděl: „S tím si hlavu nelam, je to úplně prosté. Pokaždé, když budeš sám, pomodli se 'Zdrávas, Maria'.“ Řídl jsem se tím, a to tak důkladně, že dnes, kdy je mi přes osmdesát, nedokážu usnout jinak než tak, že se opakovaně modlím „Zdrávas, Maria“! (Abbé Pierre)